

بررسی تأثیر اقلیم بر معماری و بافت زواره

یوسف گرجی مهلبانی* / زینب موسی پورمقدم ** / زهرا طاهرخانی** / شعله جوادیان**

۱۳۸۹/۰۴/۱۳

۱۳۸۹/۱۱/۰۳

تاریخ دریافت مقاله:

تاریخ پذیرش مقاله:

چکیده

شاید بتوان گفت یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر در طراحی شهرها، اقلیم می‌باشد. آنچنان‌که تأثیر آن در تمام تار و پود بافت شهری و حتی تک‌تک بنایها و عناصر معماری داخلی‌اش دیده می‌شود. در ایران معماری بنایها و شهرها در اقلیم گرم و خشک یکی از بازترین و مشخص‌ترین نمودهای تأثیر اقلیم بر فرم‌گیری شهر و بنای است و می‌توان زیباترین و هنرمندانه‌ترین طراحی‌های ایرانی را در پنهان وسیع این اقلیم مشاهده نمود. در این مقاله شهر زواره در حاشیه کویر به عنوان نمونه‌ای ناب و منحصر به فرد از این اقلیم برگزیده شده و سعی در بررسی تأثیر یک به یک عوامل اقلیمی در جای‌جای این شهر کهنه شده است. این تحقیق که از نوع کاربردی می‌باشد، به روش پیمایشی انجام گرفته است و تلاش گردیده تا ویژگی‌ها و عناصر اقلیمی شهر زواره مرکز توجه و بررسی قرار گیرد و با رسیدن از کلیات به جزئیات در معماری و طراحی، تمامی عوامل مربوط به طراحی اقلیمی در این شهر بیان شود از جمله تأثیر باد بر جهت‌گیری کلی بافت شهر و چگونگی بهره‌گیری مثبت از بادهای کویری جهت آسایش اقلیمی در فضاهای داخلی، تأثیر گرد و خاک بر فرم‌گیری بافت و استقرار بنایها در کار یکدیگر یا نحوه طراحی جزئیات آن‌ها، تأثیر تابش آفتاب در فصول مختلف سال بر پلان بنایها، تأثیر مصالح بومی خاک و خشت در آسایش دمایی فضاهای داخلی و حتی به وجود آمدن بنای خاص در این اقلیم از جمله یخچال‌ها و آب انبارها. هدف از این مقاله نیز درک دلایل استفاده از جزء به جزء این عوامل معماری در طراحی بنای این شهر است. بنابراین با وارد شدن به بافت شهر، قدم زدن در میان کوچه‌های تنگ و باریک آن و لمسِ حسّ پنهان در دل شهر و با بهره‌گیری از منابع مکتوب در این زمینه، سعی در کشف راز وجودی این بهشت کویری کرده‌ایم.

واژگان کلیدی: معماری همساز با اقلیم، زواره، بافت شهری، طراحی اقلیمی، اقلیم گرم و خشک.

* استادیار گروه معماری، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی(ره). yousefgorji@ikiu.ac.ir

** کارشناس ارشد معماری، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی(ره).

- این مقاله برگرفته از کار پژوهشی معماری همساز با اقلیم در گروه معماری دانشگاه بین‌المللی امام خمینی(ره) می‌باشد.

فعالیت‌های عملی در آینده معماری می‌توان صادر نمود. با تحقیق درست در این زمینه می‌توان اطلاعات ارزشمندی جهت برنامه‌ریزی، طرح و توسعه و شیوه عملی فعالیت‌های اجرایی معماری و شهرسازی آینده جامعه حرفه‌ای بدست آورد.

روش تحقیق این مقاله، روشی ترکیبی از نمونه‌های موردنی و تحقیق پیمایشی (میدانی)، با شیوه جمع آوری اطلاعات از انواع مشاهده‌های میدانی و مطالعات استناد و کتابخانه‌ای می‌باشد. در این مقاله تعدادی از عناصر معماری به عنوان نمونه‌هایی مورد بررسی قرار گرفته و سپس نقد و تجزیه تحلیل گردیده‌اند. متذکر می‌گردد که ویژگی‌ها و عناصر اقلیمی در این تحقیق پیمایشی مرکز توجه و بررسی قرار گرفته است و از مجموعه فعالیت‌هایی از قبیل مشاهده و پیمایش نمونه‌های موردن در کسب اطلاعات جدید و نو در باره‌ی موضوع مورد تحقیق یاری جسته و با توصیف‌های تحلیلی، ادراکی و طبقه‌بندی آن‌ها احکام لازم صادر گردید.

مطالعات عمومی شهر زواره

زواره یکی از شهرهای تابعه شهرستان اردستان در شمال شرقی استان اصفهان و در مجاورت کویر مرکزی قرار دارد (www.wikipedia.org). این شهر در مختصات جغرافیایی^{۳۳°۲۷'۰۵''} شمالی و^{۵۲°۰۷'۰۰''} شرقی، در ارتفاع ۹۰۵ متری از سطح دریا و در فاصله ۱۲۰ کیلومتری اصفهان واقع شده است. شهر زواره در حاشیه جنوبی کویر مرکزی ایران با سطحی هموار و مسطح و با شیبی ملایمی که در حالت غرب به شرق اختلافی معادل ۳٪ به ۱٪ و جنوب به شمال ۵٪ به ۱٪ دارد، در بستر حاشیه‌ای کویر گستردگ است (شاطریان، ۱۳۸۷: ص ۳۸۵).

زواره در شمال به کویر نمک و شرق به کویر و تپه‌های ماسه‌ای اطراف و از جنوب‌غربی به اردستان و

دروازه شهری است در کنار کویر، شهری که از اعمق تاریخ برآمده است. شهری که از تاریخ عبور کرده، به اسطوره‌ها پیوسته و باز به تاریخ باز گشته است. شهری که هزار نشیب و فراز را پشت سر نهاده، از هزار تسوی زمان گذشته، هزاران رنگ از روزگاران هزار رنگ را دیده تا به اکنون و امروز رسیده است. زواره شهری زیباست زیرا که زنده است و زندگی زیباست.

در این مقاله ابتدا به شناختی کلی از شهر زواره در زمینه تاریخچه، موقعیت جغرافیایی و... پرداخته و سپس وارد مسائل مربوط به اقلیم می‌شویم. به این صورت که ابتدا با بیان کلیاتی از وضعیت اقلیمی آن و بررسی تأثیر آن بر بافت شهر و معابر و... آغاز کرده و سپس به دلیل اقلیمی در یکایک بناهای عمومی و خصوصی شهری از جمله مسجد، بازار، یخچال، خانه‌ها و... می‌پردازیم و عناصر معماری در بناهای را از دیدگاه اقلیمی تجزیه و تحلیل می‌نماییم. در نهایت این مقاله در صدد پاسخ به سؤالات زیر است:

- آیا می‌توان به الگوهای اقلیمی مشخصی در معماری شهر زواره دست یافت؟
 - شرایط اقلیمی چگونه ساخت و سازهای معماری و بافت شهری زواره را تحت تأثیر قرار خواهد داد؟
- این مقاله بر پایه یک تحقیق کاربردی شکل گرفته که با اتکاء و استفاده از زمینه و بستر شناختی و نیز معلوماتی که از طریق تحقیقات میدانی فراهم شده در جستجوی دستیابی به توسعه دانش کاربردی و حصول یک هدف عملی است و هدف و مقصود خاص این تحقیق، تولید دانش و آگاهی در زمینه عوامل تأثیر گذار اقلیمی بر معماری شهر زواره می‌باشد که در اثر تولید دانش خاص معماری از این تحقیقات راهنمای احکامی برای

اوایل بهار ادامه دارد. بیشترین بارندگی در زمستان است عدم ریزش باران در تابستان‌ها عامل مؤثر در خشکی هوای آن محسوب می‌گردد (غفاری، ۱۳۷۵: ص. ۲۰).

منطقه زواره از نظر شبکه آبی، منطقه‌ای فقیر است و شبکه آبهای سطحی دائم وجود ندارد و استفاده از آبهای زیرزمینی در منطقه به عنوان تنها منبع آب برای استفاده کشاورزان و ساکنان است (همان).

شهر زواره تا حد زیادی بر حسب موقعیت باد طراحی شده است؛ کل شهر، ساختمان‌ها، بازشوها و بادگیرها به سمت باد مطلوب و خنک و پشت به باد گرم و پر گرد و غبار طراحی شده‌اند؛ در نتیجه باد مطلوب به داخل شهر و ساختمان‌های آن کشیده شده و از خشکی و گرمای هوا و از ورود بیش از حد گرد و غبار می‌کاهد.

طبق گفته‌های اهالی محل، بادهای زواره شامل هفت نوع زیر می‌باشد:

۱ - بادهای شمالی که از سمت شمال و از طرف کویر به نام محلی، باد زرد و سرخ که در تابستان‌ها می‌وزد.

۲ - گربادهای غیرمنتظره و کوتاه مدت که توده‌های نرم ماسه را با خود حمل می‌کنند.

۳ - تفت باد که در تابستان‌ها می‌وزد و گرمای شدیدی ایجاد می‌کند.

۴ - باد خراسان که اوخر بهار و تابستان‌ها از جهت شمال شرقی می‌وزد و باد مفید و قابل استفاده است.

۵ - باد قبله که از جهت جنوب غربی و در شب‌های تابستان می‌وزد.

۶ - باد خرم‌انداز که از جنوب شرقی در ماه شهریور می‌وزد.

۷ - باد کاتن که از غرب و کوه‌های زاگرس وزیده و سرما و بارندگی به همراه دارد.

از آنجا که اکثر بادهای این شهر، مزاحم تلقی می‌شوند؛ راه حل‌های جالب توجهی را در معماری و

جنوب شرقی به شهرستان نایین و رشته کوه‌های متعدد کوهرنگ واقع گردیده است (<http://zavareh.ir>).

پیشینه زواره را که «ریگستان» نیز نامیده می‌شود، می‌توان تا زمان ساسانیان دنبال کرد زیرا به‌طوری که گفته می‌شود این مکان یا ارdestan که در پانزده کیلومتری آن واقع است، زادگاه انوشیران بوده است. در عهد سلجوکیان، این محل مانند ارdestan، شهر ثروتمندی گردیده و بناهای شایان اهمیت، از آن دوره باقی مانده است (همان).

در مورد نام زواره در کتب مختلفی از جمله برهان قاطع آمده است: زواره نام برادر رستم زال است و نام این شهر به نام بانی خود نامیده شده و همچنین به علت کثرت سادات طباطبایی این شهر را مدینه السادات نیز می‌نامند (خلف برهان، ۱۳۸۴: ص. ۳۸).

منابع تاریخی، دلالت دارد بر این که زواره از قرن چهارم قمری با عنوان مدینه السادات ایران نامیده شده و مورخان متعدد در تالیفات خود به نام زواره و شخصیت های نامی برخاسته از آن یاد کرده‌اند (www.zavarehcity.blogfa.com)

اقليم شهر زواره

زواره دارای آب و هوای گرم و خشک است بطوری که گرمای آن در اواسط تیرماه گاهی بالای ۴۰ درجه سانتیگراد نیز می‌رسد (<http://zavareh.ir>). نوسان دما در شبانه روز در این شهر زیاد است و در تابستان‌ها گاه تا ۲۵ درجه سانتیگراد می‌رسد. خشکی هوا، رطوبت کم و نوسان شدید دما در شبانه روز، تبخیر شدید آب و بادهای گرم در تابستان عوامل موثر در نوع محصولات و پوشش گیاهی این شهر محسوب می‌شود.

منطقه زواره از کم باران ترین نقاط ایران است و میزان بارندگی سالانه به طور متوسط حدود ۱۱۴ میلیمتر است. بارندگی در این شهر از اوخر پاییز آغاز می‌شود و تا

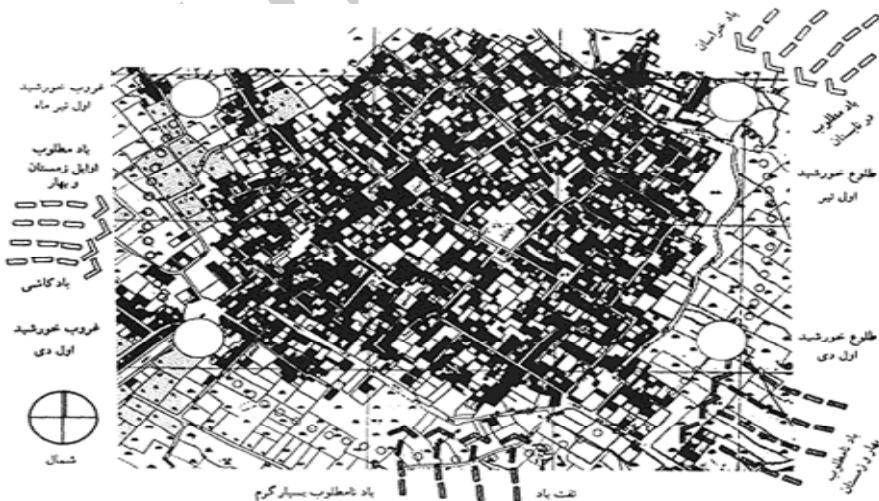
شهرسازی این شهر مشاهده می‌کنیم (غفاری، ۱۳۷۵: ص ۲۰).

در تصویر ۱ نحوه قرارگیری بافت شهر زواره نسبت به مسیر حرکت خورشید در زمستان و تابستان و جهت بادهای مطلوب و نامطلوب در فصول مختلف سال مشخص شده است؛ موقعیت خورشید توسط دایره‌های سفید در چهار گوش و جهت بادها توسط پیکان‌ها در اطراف نقشه نشان داده شده است (قبدیان، ۱۳۸۴: ص ۱۴۳).

تأثیر اقلیم بر بافت شهری زواره

شهر زواره مانند بیشتر شهرهای مناطق گرم و خشک دارای بافت متراکم و فشرده می‌باشد و عوامل اقلیمی مانند باد و رطوبت، جهت تابش و دما در طراحی فضاهای شهری آن مؤثر هستند به گونه‌ای که بررسی ساختمان‌های قدیمی این شهر نشان می‌دهد که در

"ت ۱" نقشه جهت تابش خورشید و وزش باد در زواره در فصول مختلف (قبدیان، ۱۳۸۴: ص ۱۴۳).

روی گذر ساخته شده به گونه‌ای که سقف معابر جلوه‌ای خاص به نام سباط را ایجاد می‌نماید (تصویر ۳)، که در این معابر سباتها مانع دریافت اشعه مستقیم خورشید در طول روز شده و کوران هوای آن، درجه حرارت معتبر را تعدیل می‌نماید (شاطریان، ۱۳۸۷: ص ۳۰۴).

در برخی قسمت‌ها عرض معابر زیادتر شده و امکان اجتماع مردم را فراهم می‌آورند. در زواره معابر اصلی نسبت به معابر فرعی دارای طول بیشتری می‌باشند و سلسله مراتب در معابر رعایت شده است (همان).

"ت ۲" معبر پوشیده با طاق.

ماخذ: نگارندگان.

"ت ۳" سباط.

ماخذ: نگارندگان.

۵- نحوه استقرار مجموعه‌های زیستی براساس جهت آفتاب و باد است (قبادیان، ۱۳۸۴: ص ۱۲۴).

از مزایایی بافت متراکم زواره می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

- ۱- سهولت حرکت و دسترسی؛
- ۲- امکان ایجاد شرایط آسایش اقلیمی؛
- ۳- کاهش تأثیر شدید بادهای گرم و مزاحم و نفوذ گرد و غبار؛
- ۴- سهولت ایجاد امنیت در سطح شهر و وجود راههای مختلف خروجی در درون بافت (شاطریان، ۱۳۸۷: ص ۳۰۱).

ویژگی‌های معابر در زواره

زواره دارای کوچه‌های پیوسته با فضاهای باز محصور و باریک و پیچ در پیچ می‌باشد که با تغییراتی در بدنه کوچه یا گذر اهمیت مکانی آن‌ها مشخص می‌شود. این معابر عمده‌تاً باریک و با دیوارهای نسبتاً بلند در مسیر یک خط شکسته امتداد دارند. یکی از دلایل باریکی کوچه‌ها که گاه فقط برای عبور دو نفر از کنار هم کافی است جهت فراهم نمودن شرایط اقلیمی بهتر در فضاهای معابر است. چنانچه وجود دیوارهایی بلند در کنار معابر در ایجاد سایه در مقابل تابش آفتاب و همچنین حفاظت معابر در برابر بادهای کویری تأثیر بهسزایی دارد. باید مذکور شد که پیچ در پیچ بودن کوچه‌ها از نظر اقلیمی یک مزیت در این شهر محسوب می‌شود زیرا در مسیرهای مستقیم و عریض بادهای کویری می‌تواند به سرعت جریان یافته و باعث اختلال در زندگی روزمره گردد (قبادیان، ۱۳۸۴: ص ۱۲۶).

در برخی از نقاط روی کوچه‌ها با چند طاق پوشیده شده‌اند (تصویر ۲) و در بعضی از موارد، خانه‌ها حتی بر روی کوچه نیز امتداد یافته و یک یا چند اتاق آن‌ها بر

چشم انداز شهر زواره

تأثیر اقلیم بر چشم انداز این شهر نیز مشهود است چنانچه شهر از یک خط آسمان نسبتاً صاف و هموار برخوردار بوده و تنها مناره‌ها و گنبدها و گلستانهای آن‌ها من جمله گنبد کاشیکاری شده بارگاه امامزاده یحیی(ع) و گنبد مسجد جامع و منار مسجد پامنار نسبت به بناهای مجاور آن‌ها از ارتفاع بیشتری برخوردار می‌باشند که در واقع سیما و منظر اصلی این شهر را تحت الشعاع قرار داده است (همان: ص ۳۰۷).

تأثیر اقلیم بر پلان بناهای شهر زواره

پلان ساختمان‌ها در زواره متراکم و فشرده بوده و تا حد ممکن تلاش شده است تا نسبت سطح خارجی ساختمان به حجم آن کم باشد (تصویر ۴). این امر سبب می‌شود میزان تبادل حرارت از طریق جداره‌ها چه در تابستان و چه در زمستان به حداقل برسد و تا حد زیادی از نفوذ حرارت به داخل ساختمان در تابستان و اtalaf آن در زمستان جلوگیری می‌کند (کسمایی، ۱۳۸۲: ص ۸۸). "ت ۴" بافت متراکم و فشرده زواره، به همراه استفاده از مصالح خشت و گلی و سقف‌های گنبدی شکل.

ماخذ: نگارندگان.

سقف ساختمان در زواره

شکل سقف ساختمان‌ها در این شهر به دلیل بارندگی کم و کمبود چوب به شکل خرپشته، طاق یا گنبد (تصویر ۴) و بدون هیچ اسکلتی از خشت خام و گل

فرم بناها در زواره
کلیات فرم بنا در این شهر به قرار ذیل است:

- الف- کلیه بناها به صورت کاملاً درون‌گرا و محصور؛
- ب- وجود بادگیرها و حیاط‌های محصور در بناها؛
- ج- کف ابنيه پایین‌تر از سطح معابر؛
- د- ارتفاع اتاق‌ها نسبتاً زیاد؛
- ه- طاق‌ها غالباً قوسی و گنبدی؛
- و- دیوارها نسبتاً قطورند (قیادیان، ۱۳۸۴: ص ۱۲۸).

تأثیر اقلیم بر شکل گیری بناهای شهر زواره
می‌توان تأثیر اقلیم را بر کلیه بناهای زواره مشاهده نمود. در ادامه به ویژگی‌های کلی این بناها می‌پردازیم:

مسجد زواره

زواره دارای چندین مسجد می‌باشد که دو مسجد مهم آن مسجد پامنار و مسجد جامع می‌باشد.

مسجد جامع زواره متعلق به زمان سلجوقی است که اولین مسجد چهار ایوانی ایران بوده و بعدها الگویی جهت ساخت سایر مساجد ایرانی بوده است (قیادیان، ۱۳۸۴: ص ۱۴۶).

این مسجد دارای حیاط مرکزی نسبتاً وسیع با تقارن محوری نسبت به مجراب و گنبد خانه با چهار ایوان (تصویر^۵) می‌باشد (شاطریان، ۱۳۸۷: ص ۳۲۰). بدنه ساختمان مسجد با ساختمان‌های مجاور همانند قطعه‌ای از بافت کل شهر جهت کاهش تأثیر نوسانات درجه حرارت در خارج تلفیق شده است. مصالح استفاده شده در ساختمان این مسجد، خشت و آجر است که به لحاظ ضخامت زیاد و وزن سنگین به عنوان یک عایق حرارتی مانع تبادل حرارت بین داخل و خارج ساختمان می‌شود و آسایش اقلیمی را در درون فضای مسجد ایجاد می‌کند.

ساخته شده است (همان: ص ۳۰۹). همچنین به دلیل وجود موریانه فراوان از پوشش طاق و گنبد با ارتفاع کوتاه و یکنواخت استفاده می‌شود (زمرشیدی، ۱۳۸۰: ص ۱۸).

جهت قرارگیری بناها در زواره

جهت گیری ساختمان‌ها در زواره طوری است که شدت تابش آفتاب بر دیوارهای آن به حداقل رسیده و امکان نفوذ مستقیم پرتوهای خورشیدی به فضاهای داخلی آن وجود ندارد. در حقیقت ساختمان در جهتی است که حداقل انرژی خورشیدی را در طول سال دریافت می‌نماید (کسمایی، ۱۳۸۲: صص ۱۲۵ و ۱۲۶).

جهت استقرار ساختمان در این شهر نیز مانند دیگر مناطق گرم و خشک جنوب و جنوب شرقی می‌باشد. این جهت از نظر کترول و به حداقل رساندن نفوذ گرمایی ناشی از تابش آفتاب در بعد از ظهر به داخل ساختمان مناسب ترین جهت است (همان: ص ۹۲).

تعداد پنجره‌ها در این اقلیم

در بافت سنتی این شهر هیچ بازشو یا پنجره‌ای رو به بیرون باز نشده و تنها بازشوی مرتبط با بیرون، در ورودی بوده آن هم به طور مستقیم و بلاواسطه به بخش‌های بیرون ساختمان متنه شده و از طریق دالان‌ها و هشتی‌ها این درها به حیاط متنه می‌گردند (شاطریان، ۱۳۸۷: ص ۳۱۰).

همچنین تعداد و مساحت پنجره‌ها در ساختمان‌ها در این شهر به حداقل میزان ممکن کاهش یافته است (کسمایی، ۱۳۸۲: ص ۸۹). معمولاً جلوی پنجره‌ها را به وسیله حفاظ مشبک آجری بنایی کرده تا نفوذ بادهای خشک کویری را به داخل ساختمان در تابستان و زمستان کترول کند (زمرشیدی، ۱۳۸۰: ص ۱۸).

فضاهای سرپوشیده آن‌ها ستون‌دار با سقف‌های گنبدی شکل می‌باشند که جهت استفاده در مراسم خاص و یا زمستان‌ها می‌باشند (تصویر ۷). نورگیری فضاهای داخلی توسط روزنه‌هایی است که در قسمت فوقانی گنبدها تعابیه شده‌اند (تصویر ۸).

"ت ۶" حسینیه سرباز.

ماخذ: نگارندگان.

"ت ۷" حسینیه سرباز.

ماخذ: نگارندگان.

به دلیل اهمیت مسجد به عنوان مهم‌ترین بنای شهر و همچنین فراهم نمودن شرایط آسایش برای نمازگزاران در تابستان، ارتفاع ساختمان به‌ویژه در قسمت گبدخانه زیادتر است (قBADIAN, ۱۳۸۴: صص ۲۲۲-۲۲۱).

"ت ۵" یکی از ایوان‌های مسجد جامع زواره.

ماخذ: نگارندگان.

مسجد پامنار

مسجد پامنار نیز اثری سلجوقی است که مناره این مسجد از دومنین مناره‌های تاریخی ایران است. معروف است که قبلًا در محل این مسجد آتشکده قرار داشته است (شاطریان, ۱۳۸۷: صص ۳۸۷-۳۸۸). این مسجد نیز مانند مسجد جامع دارای حیاط مرکزی بوده و دیوارهای قطرور و مصالح خشتی و سقف‌های طاقی شکل آن مبین تأثیر اقلیم بر ساخت آن می‌باشد.

حسینیه‌های زواره

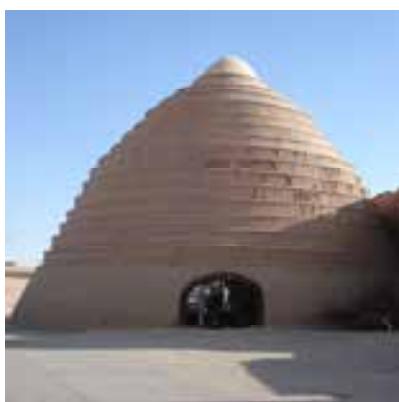
زواره علاوه بر مساجد به عنوان بناهای مذهبی، دارای دو حسینیه بزرگ و کوچک می‌باشد که هر دوی آن‌ها دارای دو فضای سرباز و سرپوشیده می‌باشند. فضاهای سرباز آن‌ها در دو طبقه بنا شده‌اند و در اطراف حیاط رواق‌هایی جهت استفاده از سایه با اختلاف ارتفاع نسبت به زمین می‌باشد (تصویر ۶).

یخچال‌ها در شهر زواره

یخچال‌ها در شهرهای جنوبی البرز و شمال کویر، شمال خراسان و جنوب کویر و هرجایی که حداقل در طول سال حدود ۲۰ روز یخیدن داشته باشند؛ ساخته می‌شدند (شاطریان، ۱۳۸۷: ص ۳۲۳).

زواره دارای یک یخچال می‌باشد که دارای سقف گنبدی و مخروطی شکل از جنس خشت با ارتفاع زیاد جهت خنک نمودن فضای زیرین آن می‌باشد. همچنین به علت عایق بودن نسبی عمق زمین و ایجاد برودت، بنا در داخل زمین قرار گرفته است. این یخچال دارای دیوار سایه اندازی به ارتفاع تقریبی ۱۰ متر از گل خام می‌باشد که جهت ایجاد سایه بر روی بنا احداث گشته است (تصویر ۱۰).

"ت ۱۰" یخچال زواره

ماخذ: نگارندگان.

تأثیر اقلیم بر شکل گیری انواع خانه‌ها در زواره
طرح خانه‌های زواره نسبت به وسعت کم شهر از تنوع زیادی برخوردار است. خانه در زواره مانند اغلب نقاط کویری و آنچه در یزد و اطراف آن دیده می‌شود، می‌باشد پناهگاهی مناسب در برابر هوای گرم و خشک تابستان و سرد و خشک زمستان باشد (معماریان، ۱۳۸۷: ص ۳۶۶).

"ت ۸" روزنه‌های سقف حسینیه سرپوشیده.

ماخذ: نگارندگان.

بازار زواره

زواره دارای یک راسته بازار قدیمی است که دارای سقفی بصورت رومی و چشمی ای است که نور خورشید از روزنه‌های مجموعه مانند بر روی سقف به داخل بازار می‌تابد (تصویر ۹). سقف آن دارای طاق با مصالح بنایی است (شاطریان، ۱۳۸۷: ص ۳۸۸).

سطح راسته بازار مفروش از سنگ و سطح آن نسبت به خیابان‌ها و معابر اطراف پایین‌تر است تا گردش و جابجایی هوا و ایجاد مکش هوای خنک به درون بازار و ایجاد کوران و هوای مطبوع در طول روز بهتر انجام شود (همان: ص ۳۱۹). داشتن سقف‌های سرپوشیده و مصالح سنگین سبب کاهش نوسانات شدید حرارتی در طول شبانه روز در این بازار شده است.

"ت ۹" بازار زواره.

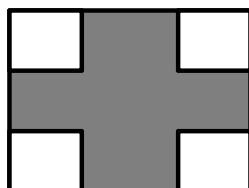

ماخذ: نگارندگان.

خانه‌های ساخته شده در زواره را می‌توان در چهار

نوع دسته بندی نمود (تصویر ۱۱):

۱- خانه‌های صفه‌دار معمولی (همان: ص ۳۶۷).

۴- خانه‌های چهار صفة

خانه‌های صفه‌دار معمولی با یک جبهه ساختمانی
فضاهای این خانه ترکیبی از صفه و اتاق است که در یک طرف حیاط قرار دارد. ساده‌ترین نمونه برداشت شده شامل یک صفه و اتاقی در پشت آن و راهرو در کنار حیاط می‌باشد.

گسترش این صفه‌ها و اتاق‌ها در کنار حیاط در دو، سه یا چهار دهانه اتفاق افتاده است. صفه‌ها در وسط، پشت و یا در کنار چند اتاق قرار گرفته است که از این نمونه، خانه آقای سیدی با طرح صفه‌دار ساده و با دو صفه در کنار هم و حیاطی کوچک را می‌توان نام برد (معماریان، ۱۳۸۷: ص ۳۶۸).

خانه‌های صفه‌دار با دو جبهه ساختمانی
در تعدادی از خانه‌های زواره فضاهای در جبهه‌های مختلف یک خانه قرار گرفته است.

ترکیب صفه‌ها و اتاق‌ها در طفین حیاط به دو صورت عمود بر هم L شکل و روبروی هم صورت گرفته است (تصویر ۱۲).

در خانه‌های با عرض کم حیاط، فضاهای در دو جبهه روبروی هم و گهگاهی در هر جبهه دو الی سه فضا قرار می‌گیرند (تصویر ۱۳).

در طرح خانه‌های L شکل، اتاق‌ها با توجه به شکل کلی زمین، به صورت طولی و یا عرضی در کنار حیاط قرار می‌گیرند.

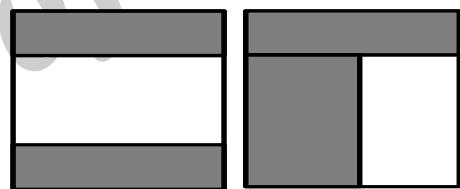
"ت ۱۱" نقشه تیپ چهار نوع دسته‌بندی خانه‌های زواره.

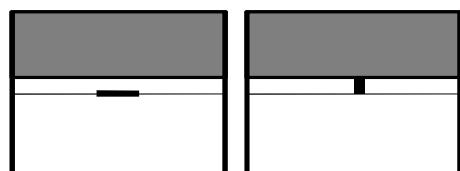
- خانه‌های صفه‌دار با یک جبهه ساختمانی

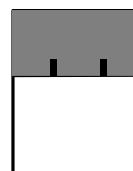
- خانه‌های صفه‌دار با دو جبهه ساختمانی

- خانه‌های ایوان دار

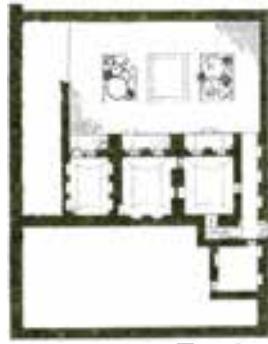
- خانه‌های حوضخانه‌ای

در جلوی اتاق جای دارد. در نمونه‌های ساده ایوان صرفا در جلوی هر اتاق است و از داخل آن به دیگر فضاهای راه نیست.

در انواع دیگر، ایوان ارتباط با دیگر فضاهای را به چند طریق برقرار می‌سازد. در نمونه‌ای دیگر ایوان فقط در جلوی یک اتاق است و به چند فضای دیگر نیز راه پیدا می‌کند. در نمونه متداول، ایوان بصورت سرتاسری در جلوی چند اتاق قرار می‌گیرد و ارتباط تمامی اتاق‌های پشت آن را میسر می‌سازد (تصویر ۱۴). پوشش ایوان‌ها معمولاً با طاق آهنگ و منحنی کلیل است (همان: ص ۳۷۹).

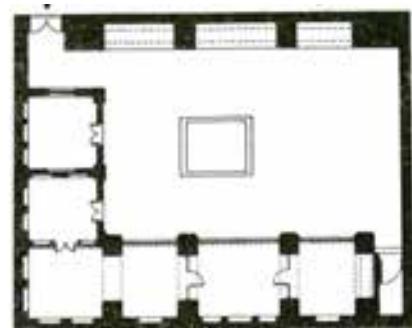
"ت ۱۴" نقشه خانه آقای رفیعی یک خانه ایواندار با دو حیاط (همان، ص ۳۷۸)

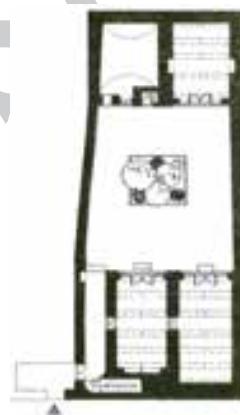
خانه‌های حوضخانه‌ای در زواره
این نوع خانه یکی از گونه‌های تقریباً رایج در زواره است. دلیل اطلاق نام حوضخانه به آن کاملاً مشخص نیست.

این نوع خانه ترکیبی از یک اتاق سه دری، یا پنج دری و یا ارسی و معمولاً به شکل شکم دریده است که فضاهای جانبی مثل راهرو، ایوانچه و یا اتاق دارد. معمولاً در دو جبهه حیاط آن فضاهای تابستانی و زمستانی قرار گرفته است. اتاق شکم دریده اتاقی تابستانی است و

"ت ۱۲" نقشه یک خانه صفه‌دار با فضاهایی در دو جبهه حیاط (L شکل) (همان، ص ۳۷۴)

"ت ۱۳" نقشه یک خانه صفه‌دار با فضاهایی در دو جبهه حیاط (همان، ص ۳۷۲)

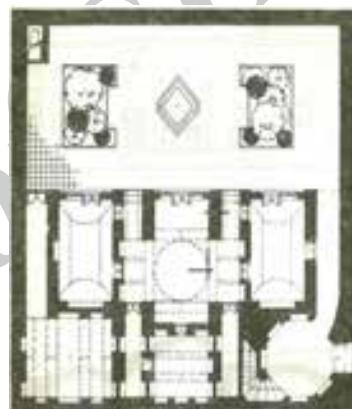

در نوع L شکل جهت ایجاد نظم در جبهه شرقی، رو به روی فضاهای ساخته شده ایوانچه‌هایی جهت استفاده در اوقاتی از روز ساخته شده است (همان: ص ۳۶۸).

خانه‌های ایواندار در زواره
در این نوع، خانه‌ها علاوه بر داشتن صفه و اتاق‌ها، فضایی نیمه باز ستون‌دار در شکل‌های مختلف در جلوی اتاق‌ها قرار دارند. ایوان معمولاً در قسمت شمالی حیاط،

معمولًا باز شدن ارسی یا چند در و پنجره (سه دری و یا پنج دری) ارتباطی با حیاط و عناصر آن مثل حوض و باغچه ایجاد می‌شده است. شاید این ارتباط بصری مستقیم با اتاق و حوض، علت این نامگذاری برای خانه‌های حوضخانه‌ای باشد. از خانه‌های زمانی (تصویر ۱۵) و سید میر بهادر حیدر به عنوان خانه‌های با طرح حوضخانه‌ای، در زواره می‌توان نام برد (همان: ص ۳۷۹). در واقع می‌توان گفت که خانه‌های حوضخانه‌ای حد فاصل خانه‌های صfedar ساده و نوع چهار صفه می‌باشند.

"ت ۱۵" نقشه خانه آقای زمانی با طرح حوضخانه‌ای و با فضاهای مختلف در یک جبهه حیاط (همان، ص ۳۸۷)

به طور کلی دو طرح از چهار صفه‌ها که از جهاتی با هم متفاوت هستند وجود دارد:

۱- چهار صفه‌ایی که در چهار طرف صفه‌ها، اتاق‌هایی با ابعاد مختلف دارند. در این نوع بنا با توجه به یکسان نبودن ابعاد صفه‌ها اتاق‌ها نیز ابعاد یکسان ندارند.

۲- چهار صفه‌ایی که در چهار طرف صفه‌ها، اتاق‌هایی با ابعاد مساوی و منظم دارند. در این نوع بنا اندازه اتاق‌ها متناسب با ابعاد صفه‌ها ساخته شده است (تصویر ۱۷).

خانه‌های چهار صفه تا دو طبقه نیز گسترش یافته است (همان: ص ۳۹۴).

"ت ۱۶" معرفی فضاهای خانه چهار صفه (همان، ص ۳۹۳).

خانه‌های چهار صفه

شاخص‌ترین نوع خانه‌های زواره، گونه‌های چهار صفه است. طرح کلی خانه از چهار صفه صلیبی شکل همراه با چهار اتاق در کنار صفه‌ها تشکیل شده است.

فضاهای خانه چهار صفه اسامی گوناگون دارد. برای مثال، صفه و اتاق رو به حیاط و باغچه در اصطلاح صفه باغچه و اتاق باغچه گفته می‌شود یا صفه‌ای که با ورودی ارتباط دارد صفه دالان و صفه‌ها و اتاق‌هایی که در انتهای ساختمان قرار دارند بنام صفه یا اتاق تهی خوانده می‌شوند

زمستان نشین می نامند که به ترتیب در جنوب و شمال خانه ها قرار می گیرند.

- ۶- استفاده از دیوارهای ضخیم با مصالح سنگین، ایجاد دهلیزهای مسقف، ورودی درختکاری شده؛
- ۷- مصالح استفاده شده در ساخت این بناها خشت و گل، به دلیل ظرفیت بالای حرارتی آن می باشد (قبادیان، ۱۳۸۴: ص ۱۲۸)؛
- ۸- استفاده از زمین به عنوان یک ظرف تخلیه حرارت با قرارگیری ساختمان در دل زمین (واتسون، ۱۳۸۵: ص ۹۴)؛
- ۹- استفاده از آب و گیاهان در کنار سطوح ساختمان برای ایجاد سایه و برودت تبخیری (همان، ص ۱۰۰).

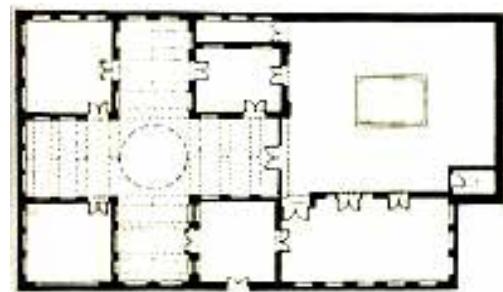
عنصر معماری استفاده شده در بناهای زواره
در مناطق گرم و خشک از دیرباز مردم برای فراهم نمودن هر چه بیشتر آسایش خود تمہیداتی را در نظر گرفته اند.

در شهر زواره آب و هوا، بادها، دمای بالا و سایر عوامل محدود کننده باعث به وجود آمدن عناصری خاص در معماری بومی این منطقه شده است. از جمله این عناصر می توان به ایوان ها، صفه، بادگیرها، زیرزمین، تابستان نشین و زمستان نشین ها، حیاط مرکزی و ... اشاره نمود.

ایوان و دلیل اقلیمی وجود آن در زواره
ایوان به نشستنگاهی بلندتر از اطراف خود گفته می شود که معمولاً در بخش بیرونی ساختمان های مسکونی ساخته می شود.

ایوان معمولاً فضایی بین حیاط باز بیرونی و اتاق های بسته درونی می باشد. بنابراین در زمستان به عنوان حلقه

"ت ۱۷" نقشه خانه چهار صفحه، ورودی از داخل یکی از اتاق ها است (همان، ص ۳۹۸).

خانه بیت العباس یکی از خانه های چهار صفحه ای در زواره می باشد. ورودی این خانه از یک دالان L شکل بوده که به فضای میان صفحه متنه می شود. ارتفاع صفحه ها به اندازه دو طبقه می باشد که در گوش ها چهار اتاق با چهار انبار بر روی آنها وجود دارد.

به طور کلی ویژگی خانه های مسکونی در زواره را می توان به صورت ذیل مطرح نمود:

- ۱- درون گرایی و محصور بودن فضاهای؛
- ۲- دارا بودن اجزای خاص ساختمانی همچون زیرزمین، سرداب، ایوان، بادگیر و حیاط مرکزی؛
- ۳- طاق های غالباً قوسی شکل و یا گنبدی با ارتفاع نسبتاً زیاد و وجود دیوارهای نسبتاً قطور؛
- ۴- پایین تر بودن کف ابیه و حیاطها از سطح معابر؛
- ۵- در طراحی پلان ساختمان ها در بافت های سنتی این شهر، فعالیت های روزانه، مطابق با مسیر خورشید به تفکیک فضاهای درون خانه جدا شده و منجر به صرفه جویی بهتر در مصرف انرژی شده اند. به طوری که داخل خانه ها دو فضای سرد و گرم با استفاده از جهت و مسیر آفتاب و کسب حرارت، به صرفه جویی در مصرف انرژی متنه می گردند. این دو قسمت را تابستان نشین و

واسطه دمایی و در تابستان جهت ایجاد سایه و کوران هوا استفاده می‌شوند.

بادگیر و دلیل اقلیمی وجود آن در زواره

بادگیر به عنوان پدیده‌ای خاص در معماری سنتی مناطق خشک ایران دارای سابقه‌ای کهن بوده است. بادگیرها اشکال مختلف دارند و بنا به وضعیت اقلیمی هر منطقه بهویژه جهت باد (خصوصاً بادهای مطلوب) در جهات مختلف ساخته شده‌اند (شاطریان، ۱۳۸۷: ص ۳۱۲).

بادگیر باد مطلوب را گرفته و آن را به داخل اتاق‌های اصلی ساختمان، آب انبار و یا سرداب هدایت می‌کند.

بعضی از بادگیرها از طریق جایه‌جایی هوا convection داخل بنا را خنک می‌کنند و بعضی هم از طریق جایه‌جایی هوا و هم از طریق تبخیر evaporation داخل بنا را خنک می‌کنند (<http://parsdl.org>).

معمولأً بادگیرهای مرتفع و بلند را چهار طرفه یا هشت طرفه و بادگیرهای کوتاه با ارتفاع کم را یک طرفه می‌سازند و این خود میین توجه به محیط در طراحی بادگیرها است. بدین معنا که در مناطقی که گرد غبار زیادی دارند ساخت بادگیرهای مرتفع منجر به ورود گرد و غبار بیشتر به داخل بادگیر شده و از این رو در مناطقی که بادهای کویری توام با گرد و غبار از سمت کویر می‌وزند؛ بادگیرها را پشت به باد کویری و در جهت باد مطلوب و یک طرفه می‌سازند و به منظور جلوگیری از ورود بادهای مزاحم جبهه‌های دیگر را می‌بندند.

با توجه به اینکه در اینه سنتی مناطق خشک، خانه‌ها را چهار فصل با حیاط مرکزی می‌ساختند معمولأً بادگیرها را در قسمت تابستان نشین می‌ساختند (همان: ص ۳۱۳).

زمینه‌شناسان و دلیل اقلیمی وجود آن در زواره

به همه فضاهایی که در جبهه شمالی حیاط ساخته می‌شوند تا از آفتاب زمستان که با زاویه‌ای مایل به درون اتاق‌ها می‌تابد استفاده کنند، زمستان نشین گفته می‌شود.

فضای اصلی زمستان نشین روی محور اصلی قرار گرفته و برای ورود بیشتر نور خورشید اغلب پنجره‌های آنرا از ارسی‌های بزرگ می‌سازند (<http://njavan.ir/forum>).

تابستان نشین و دلیل اقلیمی وجود آن در زواره

تابستان نشین نیز موقعیتی مانند زمستان نشین دارد با این تفاوت که در جبهه جنوبی حیاط قرار گرفته است تا در تابستان از تابش مستقیم آفتاب در امان بماند و روی محور اصلی آن معمولاً فضای نیمه باز با تالار قرار می‌گیرد.

این تالارها و ایوان‌ها جز در موقع بسیار سرد سال مهم‌ترین فضای زندگی در خانه بوده‌اند و اگرچه همیشه تزئینات داشته‌اند اما با توجه به باز بودن و نفوذ گرد و خاک، از تزئینات بسیار پیچیده در آن‌ها پرهیز و به نقوش ساده گچی در ترکیب با آجر یا سیم گل قناعت می‌شده است (همان).

حیاط و دلیل اقلیمی وجود آن در زواره

همانطور که گفته شد نوسان درجه حرارت در این شهر بسیار زیاد و میزان رطوبت هوا کمتر از حد آسایش انسان است. همچنین تابش آفتاب و حرارت آن در تابستان محیطی گرم و سوزان ایجاد کرده و بادهای پر گرد و غبار کویری که در بسیاری از روزهای سال در جریان است مخل آسایش می‌باشد. لذا با ایجاد یک حیاطی محصور در جبهه‌ای از ساختمان و تعییه حوض آب و احداث با غچه، باعث افزایش رطوبت در ساختمان شده و دیوارهای خشتشی و آجری که برای تحمل بار طاق‌های

نتیجه

قوسی و گنبدی با ضخامت نسبتاً زیاد ساخته می‌شوند، مانند یک خازن حرارتی نوسانات و اختلاف درجه حرارت در طی شباهه روز را کاهش می‌دهند. با قرار دادن کلیه بازشوها رو به فضای نسبتاً معتل و مرطوب حیاط و مسدود نمودن جداره خارجی ساختمان ارتباط فضای زیست داخل با فضای خارج تا حد امکان قطع شده و یک اقلیم کوچک و مناسب برای آسایش انسان در اقلیم گرم و خشک منطقه احداث می‌شود (قبادیان، ۱۳۸۴: صص ۱۲۹-۱۲۸).

- ۷- جهت‌گیری جنوب و جنوب شرقی برای ساختمان‌ها برای به حداقل رساندن نفوذ گرمای ناشی از تابش آفتاب؛
- ۸- به حداقل رساندن تعداد و میزان سطح بازشوهای رو به بیرون جهت کاهش تبادل حرارتی و جلوگیری از عبور گرد و غبار ناشی از بادهای کویری؛
- ۹- درون‌گرا بودن و محصور بودن بناها به دلیل ایجاد یک خرده اقلیم در داخل حیاط‌های دارای حوض و درختکاری شده و حفاظت بناها از بادهای مزاحم کویری؛
- ۱۰- دیوارهای نسبتاً قطور بناها جهت ایجاد یک خازن حرارتی در طول شباهه روز؛
- ۱۱- بالا بودن ارتفاع گنبد خانه مساجد زواره به‌دلیل فراهم نمودن شرایط آسایش در تابستان؛
- ۱۲- وجود روزنه‌هایی در سقف‌های گنبدی شکل بازار جهت ورود نور خورشید؛
- ۱۳- پایین‌تر بودن سطح معابر بازار نسبت به خیابان‌ها و معابر اطراف جهت جابجایی بهتر هوا و ایجاد مکش هوای خنک به درون بازار؛
- ۱۴- استفاده از مصالح سنگین در ساخت بازار به سبب کاهش نوسانات شدید حرارتی در طول شباهه روز؛
- ۱۵- دسته بندي خانه‌های زواره در چهار تیپ صفة‌دار معمولی، ایوان‌دار، حوضخانه‌ای و چهار صفة؛
- ۱۶- وجود ایوان در خانه‌ها به عنوان حلقه واسطه دمایی در زمستان و ایجاد سایه و کوران هوا در تابستان؛
- ۱۷- استفاده از عنصر شاخص بادگیر جهت استفاده از باد مطلوب و همچنین تهویه هوا؛
- ۱۸- وجود فضای زمستان نشین در جبهه شمالی حیاط جهت استفاده از آفتاب زمستان؛
- ۱۹- وجود فضای تابستان نشین در جبهه جنوبی حیاط جهت در امان ماندن از تابش مستقیم آفتاب در تابستان.

منابع

مسکن و محیط
زمستان ۱۳۸۶

شماره ۱۳۸۶ زمستان هم

۳۲

- پوردیهیمی، شهرام؛ گرجی مهلبانی، یوسف. (۱۳۸۶)، روش‌های طراحی معماری اقلیمی، مجله هنرپژوه، سال دوم، شماره سوم، صفحات ۲۰-۲۴.
- خلف برهان، محمد حسین. (۱۳۸۴)، فرهنگ فارسی برهان قاطع، نشر باران اندیشه، تهران.
- زمرشیدی، حسین. (۱۳۸۰)، معماری ایران، انتشارات آزاده، تهران.
- شاطریان، رضا. (۱۳۸۷)، اقلیم و معماری ایران، نشر سیمای دانش، تهران.
- قبادیان، وحید. (۱۳۸۴)، بررسی اقلیمی اینیه ستی ایران، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- غفاری، علی. (۱۳۷۵)، زواره شهری در حاشیه کویر، مجله صفه، سال ششم، شماره ۲۳، پاییز و زمستان ۱۳۷۵.
- کسمائی، مرتضی. (۱۳۸۲)، اقلیم و معماری. ویراستار محمد احمدی نژاد، نشر خاک، اصفهان، اسفند ۱۳۸۲.
- معماریان، غلامحسین. (۱۳۸۷)، آشنایی با معماری مسکونی ایرانی (گونه شناسی درونگرا)، انتشارات سروش دانش، تهران.
- واتسون، دونالد. (۱۳۸۵)، طراحی اقلیمی، ترجمه وحید قبادیان و محمد فیض مهدوی، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
<http://www.njavan.ir/forum>, December 2009.
<http://www.parsdl.org>, December 2009.
<http://www.zavareh.ir>, December 2009.
<http://www.zavarehcity.blogfa.com>, December 2009.
<http://www.wikipedia.org>, December 2009.